

Rouwhulde – de heer Michel Daerden

De **voorzitter** (*voor de staande vergadering*):

Beste collega's, op 5 augustus jongstleden was zijn dood een hoofdpunt van het televisiejournaal, een dag later voorpaginanieuws.

Michel Daerden was vaak voorpaginanieuws, al dan niet gewild. Soms was het goed nieuws, soms viel er wat te lachen, zullen sommigen zeggen, maar die zomerochtend was het slecht, intriest nieuws.

Zijn zoon Frédéric kon het maar niet geloven en wij al evenmin. Opgeven stond immers niet in Michels woordenboek, hij was niet van het soort dat er halverwege het bijltje bij neerlegt. Opeenvolgende communiqués met korte mededelingen over zijn toestand hadden ons nog een laatste straalje hoop gegeven, maar het mocht niet zijn. Hij is 62 jaar geworden.

Michel Daerden werd geboren in Baudour. Hij behaalde een licentiaatsdiploma in de handels- en financiële wetenschappen en in de toegepaste economische wetenschappen, en ook een bijzondere licentie revisoraat. Hij had kunnen kiezen voor een carrière in het teken van de kille cijfers, maar zijn onbaatzuchtige natuur, hartstochtelijke inborst en politieke gedrevenheid staken daar een stokje voor, net als, wellicht, zijn behoefte aan erkenning.

Meedeinend op de politieke golven reeg Michel Daerden een indrukwekkend aantal functies en ambten aaneen: gemeenteraadslid, burgemeester, volksvertegenwoordiger, senator, minister in de federale regering, minister van het Waals Gewest, minister van de Franse Gemeenschap. Hij was bevoegd voor de departementen Vervoer, Werkgelegenheid, Huisvesting, Openbare Werken, Begroting, Financiën, Openbaar Ambt, Pensioenen en Grotestedenbeleid, maar die lijst is zeker niet volledig, want titels zijn hier van geen tel meer.

Het zijn niet de ronkende titels en talloze portefeuilles die wij vandaag eren, vandaag brengen wij hulde aan de nagedachtenis van een groot man voor wie zijn medemens altijd en overal vooropstond.

Michel Daerden werd, terecht, een man van de cijfers genoemd, maar dat was hij zonder berekening, volstrekt integer, ten dienste van een onwankelbaar sociaal ideaal.

Wij weten allen hoe moeilijk het is om de gevolgen van bepaalde keuzes te dragen, om te kunnen omgaan met kritiek, soms lukt het, soms zit het tegen, politicus is men in goede en kwade dagen.

Wij weten dat iedereen vroeg of laat zijn ambities zal moeten bijstellen.

Wij weten hoe immens groot de druk kan zijn, hoeveel discipline en solidariteit dit vergt.

Wij weten dat sommige initiatieven onderuitgehaald zullen worden.

Wij weten welke waarde we moeten hechten aan het oordeel van de mensen en van de geschiedenis.

Michel Daerden was een rekenwonder dat nooit uitgeteld raakte als het erop aankwam zijn politiek engagement te realiseren. Oneindig groot was zijn maatschappelijke dienstbaarheid, onmeetbaar zijn enthousiasme, niet in cijfertjes te vatten zijn werklust. Net als hij hebben we erin geloofd. Zo hebben we ook geloofd dat alles nu wel gezegd was over Michel Daerden, want in de pers heeft hij talloze keren te kijk gestaan, maar ook hij heeft de pers wellicht gebruikt om zich in de kijker te plaatsen, op het gevaar af zichzelf te verliezen ...

Er werden verschrikkelijke dingen gezegd, geschreven, naverteld, beweerd. De vrijheid van Michel Daerden uitte zich soms in de provocatie die eigen is aan een enfant terrible dat niet ziet dat de speeltijd voorbij is en dat het weer tijd is voor ernst, en niet doorheeft dat hij plots en wellicht voor altijd het mikpunt van sarcasme geworden is.

Uitbundig en charmerend, briljant en oprecht, begaafd evenwichtskunstenaar die zijn ambivalentie meesterlijk in balans hield en zijn persoonlijke paradoxen perfect in bedwang had, volbloed socialist, kunstenaar in het diepst van zijn gedachten, Luikenaar en Waal, vader, Michel Daerden was het allemaal, en meer dan dat.

Ik weet wel dat wij, als wij aan hem zullen terugdenken, een glimlach niet zullen kunnen onderdrukken. Ik hoop echter dat wij niet zo dwaas zullen zijn om ons alleen die kant van zijn persoonlijkheid te herinneren, al kon Michel zelf wel lachen om de ironie van het lot.

Namens de Kamer heb ik zijn zoon en zijn familie mijn innige deelneming betuigd.

Eerste minister **Elio Di Rupo**:

Het heengaan van Michel Daerden heeft de talloze sympathisanten waarop hij dankzij zijn warme en boeiende persoonlijkheid kon rekenen, diep geraakt.

In het gezelschap van Michel Daerden, die als geen ander de kunst van zelfspot beoefende, werd er heel wat afgelachen. Hij nam zichzelf niet ernstig, maar als het op werken aankwam, was niemand zo ernstig als hij.

Zijn passie lag bij de overheidsfinanciën. Hij stond voor begrotingsdiscipline, nauwkeurigheid en rechtvaardigheid. Hij lag ten grondslag aan de schuldafbouw in Wallonië en in de Federatie Wallonië-Brussel.

Ik zal hier geen inventaris opmaken van zijn ontelbare realisaties. Ik wil hem eren door er enkele op te noemen die zeer betekenisvol zijn.

In het begin van de jaren 90 bevond de Regie voor Maritiem Transport in Oostende zich in een zeer delicate financiële situatie. Diverse ministers hadden al tevergeefs geprobeerd om dat probleem op te lossen. Michel Daerden werd door eerste minister Jean-Luc Dehaene belast met een herstructureringsopdracht. Velen vonden dat een onmogelijke opdracht, maar hij bracht haar tot een goed einde.

In dezelfde periode worstelde de regering met het dossier van de hst-verbinding naar Luik, en ook toen maakten de rekenkunst en de creativiteit van Michel Daerden het verschil.

Hij zal in onze gedachten voortleven als een groot politicus, die een grote populariteit wist op te bouwen, maar terzelfder tijd werkte aan de economische ontwikkeling en de welvaart van ons land.

De regering betuigt de familie en naasten van Michel Daerden nogmaals haar innige deelneming.

(De staande Kamer neemt een minuut stilte in acht.)